

Tuhatvuotinen valtakunta

Suomi näyttää onnistuvan siinä, missä Adolf Hitler epäonnistui, nimittäin tuhatvuotisen valtakunnan luomisessa. Meistä tuli viime torstaina koko Euroopan johtajia, ja tätä jatkuu nyt vuosituhannen loppuun saakka.

Kaikki euro-alamaisemme alkavat nyt ravata täällä ronkkumassa rahaa ja myötätuntoa. Totta kai he ensimmäisenä säntäävät johtajavaltion ykköspaikkaan Ouluun, missä jo tänä viikonvaihteena vilisee ministereitä ja lehtimiehiä ja muuta hienoa väkeä ties mistä maailmankolkista.

Jotta ulkomaalaiset saavat kauniista maastamme ja ystävällisestä kansastamme kauniin ja ystävällisen käsityksen, meidän täytyy satsata jotain asian eteen. Vieraiden nähden ei ole kohteliasta syljeskellä kadulle eikä euroseurassa ole tapana myöskään piereskellä. Vaikka on helle, miesväki voisi panna paidan päälle ainakin kaupungissa. Naisväen rumimmasta päästä on viisainta pysytellä lähiöissä tai matkustaa kesämökille. Lapset niistetään ja niiltä pestään ainakin naama.

Erityisen tärkeää on kielitaito. Ei ole oikein korrektia kysyä vieraalta ensimmäisenä että ookkonä pölijä - totta puhuen se on itsestään selvää kysymättäkin. Jos nyt kuitenkin tilanne ajautuu sellaiseksi, että tuo peruskysymys on pakko tehdä, se kuuluu euroksi: "Aarko juu poelijae?" (Espanjalaisilta kysyttäessä pitää muistaa panna kysymysmerkki loppuun ylösalaisin).

Jos taas vieras sanoo jotakin, vastaukseksi riittää yleensä normaali "y-hy". Valitettavasti ne hölösuut peijoonat saattavat puhjeta puhumaan yhtenä iltana viiteen, jopa kuuteen kertaan. Silloin yhy alkaa kenties kuulostaa yksitoikkoiselta, joten kannattaa vaihtelun vuoksi etukäteen harjoitella vastaamaan myös "nn-n" ja ehkä jopa "a-ha".

Kun small talk on päässyt vauhtiin ja siirrytään ruokapöytään, on hyvä muistaa, etteivät ulkomaalaiset välttämättä ymmärrä hyvän päälle mitään. Rössypottu ainakin alkuruokana saattaa olla jollekulle liian suuri kulttuurisokki, joten on viisasta pitäytyä kansainvälisemmissä ruoissa, kuten jankissa. Se on italiaksi polenta ja ranskaksi un gruau fait en imbibant sec le pain. Sen kanssa voi juomaksi tarjota käytännöllisesti katsoen mitä vain, erityisesti maitoa (jankki au lait), kossua (jankki au kochy) tai pontikkaa (jankki au pontique).

Ruokaryppyjä kohotettaessa kannattaa muistaa, ettei ainakaan ranskalaisten kanssa ole suotavaa kippistää normaalilla hölökyngölökyllä, koska ranskan kielessä ei äännetä sen paremmin h- kuin ö-kirjaintakaan, joten sanasta tulee hyvin vaikeasti äännettävä "lkynklkyn". Parempi ilmaisu tässä tilanteessa onkin "Sen kunniaksi", ranskaksi "Vive la France".

